

Opvoeden tot wereldburgerschap

– Ing-Britt Wiklund

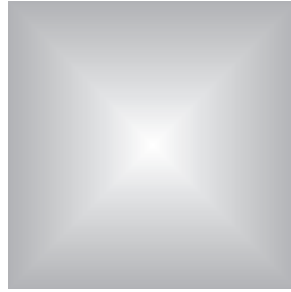
Ik wil beginnen met een gedicht van een Zweedse Dichter, Erik Lindorm, die ons het gevoel van het wonder van een pasgeboren kind deelachtig maakt.

*Is het waar dat ik een kind
in mijn armen houd
En mijzelf in zijn ogen zie,
Dat het water glinstert, de aarde warm is,
En de hemel vlekkeloos blauw.*

*Ik weet niet hoe laat het is
en in welk jaar we leven
Wie ik ben en wat mijn naam is.
Jij lachende baby met je zongbleekte haar,
Hoe ben je in mijn armen
terecht gekomen?*

*Ik leef! Ik leef! Ik sta op de aarde.
O, waar was ik voordien?
Ik heb zeker miljoenen jaren gewacht
Op deze bijzondere minuut.*

Mevrouw Wiklund is voorzitter van de Zweedse afdeling van de TS.

Wanneer je een pasgeboren baby in je armen houdt en in zijn oogjes kijkt heb je soms het gevoel dat je naar een onbeschreven vel papier kijkt. Maar even zo vaak kun je een diepe, nadenkende blik zien en je afvragen: ‘Wat ga jij ons brengen, kleintje en wat staat jou te wachten?’ ‘Wat zal het leven jou brengen en wat zul jij het leven schenken?’

Dit kleine mensje dat zojuist aan een nieuw leven op aarde is begonnen, is opnieuw gestart met zijn ontwikkeling, welke tot doel heeft een wereldburger te worden. Maar is er ergens een opleiding of studieprogramma te vinden om wereldburger te worden? Nee, ik denk niet dat dat zo eenvoudig ligt. Om het pad tot wereldburgerschap te vinden moet er een bewustzijnsverandering optreden en dit moet in elk individu tot stand komen alvorens hij of zij het doel kan bereiken.

De inspiratie voor zo’n verandering kan op verschillende wijzen worden gevonden. We kunnen haar in de Natuur vinden, of misschien in meditatie en natuurlijk kunnen we haar vinden door de Theosofie te bestuderen, de Oude Wijsheid, waar we de diepe waarheid kunnen vinden. Maar inspiratie en studie zijn niet genoeg, we moeten, als we ware wereldburgers willen

worden, ons leven ook leven door onzelf-zuchtig en liefdevol dienen.

H.P. Blavatsky die, zo'n honderdtwintig jaar geleden, de Theosofische Vereniging haar oorspronkelijke spirituele impuls gaf, zegt in *De Sleutel tot de Theosofie*: 'Theosofie is de oeverloze oceaan van universele waarheid, liefde en wijsheid die zich op aarde weerspiegelt'. Door liefde en wijsheid geleid, kunnen we de weg vinden.

Wanneer het werkelijk op ontwikkeling tot wereldburgerschap aankomt, is niet alleen het IQ, de graadmeter van onze hersenintelligentie, van het grootste belang, maar ook het EQ, het Emotionele Quotiënt. Dit EQ wordt meer en meer geaccepteerd en eindelijk worden emoties en gevoelens als belangrijk erkend. Werkgevers nemen mensen niet uitsluitend op hun hersenintelligentie aan, maar ze hebben ook ontdekt dat de intelligentie van het hart belangrijk is.

Naast het IQ en het EQ hebben we ook nog het SQ, de intelligentie van de ziel. Het SQ is uniek voor de mens en een voorwaarde voor spirituele en religieuze ervaringen en voor onze verlangens en dromen. Een hoog SQ wil zeggen dat iemand een doel in zijn leven heeft en een duidelijke visie daarop. Hij gebruikt zijn hele potentieel en kan in iedere nieuwe situatie de mogelijkheden ontdekken. De intelligentie van de ziel geeft ons een dieper gevoel voor de betekenis van het leven en voor onze plaats in het universum.

Wanneer we een hoog EQ en SQ hebben zouden we in staat moeten zijn om de weg tot wereldburgerschap te vinden. Maar het is geen gemakkelijke weg om te gaan; hij zit vol valkuilen. Zelfs als we weten hoe we ons moeten gedragen, zullen we vallen en moeten we steeds weer opnieuw beginnen.

Maar met een diepe inspiratie die we kunnen putten uit volhardende en ernstige bestudering van de eeuwige waarheid, kunnen we de weg betreden. En laat ons niet vergeten wat onze voormalige President N. Sri Ram heeft gezegd:

'Ons doel is niet om allerlei oppervlakkige hervormingen aan te brengen, maar om

een radicale revolutie in het hart en denken van de mensen teweeg te brengen, zodat uit deze revolutie allerlei soorten schitterende mogelijkheden tevoorschijn komen.'

De eerste van de drie doelstellingen van de Theosofische Vereniging gaat over Broederschap. De vereniging legt bij de opvatting van het begrip broederschap de nadruk op de universaliteit. Als universele broederschap of wereldburgerschap ooit een feit zal zijn, moet zij eerst ontstaan in de wil, het denken en het hart van de mensen. Leden van onze vereniging hebben hierin een speciale verantwoordelijkheid. Universele broederschap wijst de weg die we moeten gaan als we een nieuwe beschaving willen scheppen, waarin verschillen niet meetellen. Deze zijn onbelangrijk waar het gaat om broederschap die zijn oorsprong in de eenheid van het leven heeft. Dit moet de juiste weg zijn naar wereldburgerschap.

Een oude mythe vertelt hoe zwaar de weg kan zijn, maar ze toont ons ook dat de kern van het bestaan liefde is. Wat ze ons te zeggen heeft kan ons inspireren in onze ontwikkeling tot wereldburgerschap en op vele andere manieren.

Het Lied van de Liefde

De Ziel klopte op de deur van de Tuin van Liefde en riep: 'Liefde, Liefde, ik roep je al zo lang. Waarom kom je niet naar de burcht van mijn hart?' Liefde antwoordde vriendelijk: 'Iedere keer dat je me riep kwam ik, maar rende weer van je vandaan, omdat je buiten de burcht van je hart twee genadeloze wachters hebt opgesteld, Hard Oordeel en Zelfgenoegzaamheid, en zij schoten pijlen op mij af wanneer ik dichterbij kwam.'

'Kom tot mij, Liefde', zei de Ziel verheugd, 'Ik zal de wachters wegsturen, en je kunt binnenkomen' en Liefde volgde de Ziel vol vertrouwen de burcht in. Maar vlakbij de binnendeur woonden de oude wachters van de heilige tempel – Twijfel en Ongeloof – en zij dienden, voordat de Ziel

hen kon stoppen, Liefde een lelijke, bijna dodelijke slag toe. Toen had de Ziel een werkelijk en groot verdriet en met haar tranen waste ze Liefde's wonden en verzorgde haar teder.

Tenslotte kon Liefde de tempel van haar meest innerlijke wezen binnengaan en daar bleef hij vele levens en leerde de Ziel het geheim van Liefde waarbij hij haar in zijn schitterende aura sloot. Tenslotte zei Liefde: 'Ga naar buiten, gij Ziel die geleerd hebt van Liefde en tracht met het Vuur van Liefde de versterkte vestingen van andere zielen te openen.

Stralend van vreugde vertrok de Ziel maar kwam na vele dagen met neergeslagen ogen terug, 'Hoe is het je vergaan, kind van mijn hart?' vroeg Liefde.

'Ik was niet in staat ook maar één burcht te openen', zei de Ziel. 'Overal werd ik tegengehouden door dezelfde wrede wachters die ik zelf bij mijn deur van mijn eigen burcht had staan en zij schoten met hun wrede pijlen op me als ik dichterbij kwam.

Liefde schudde treurig zijn hoofd en zei: 'Ik zal je een lied leren dat die wachters in slaap zal wiegen.'

"Van één bloed en uit één bron zijn we samen op weg naar hetzelfde doel".

Weer ging de Ziel weg om het lied te zingen en Liefde volgde haar. En hij vond haar, wenend bij de open voordeur van een burcht. 'Waarom huil je?' vroeg Liefde. 'Je hebt toch met je lied de wachters in slaap

gewiegd en de ijzeren deuren geopend?' 'O, Liefde, zij vielen in slaap toen ik mijn lied zong, en toen de deuren geopend waren, kwam de prins van de burcht, een stralende jonge man, naar buiten en riep – niet mij—, maar iemand anders naar binnen. En hier ben ik nu, in feite machteloos.'

Liefde zei streng: 'Denk je nu werkelijk dat dit de reden was waarom ik je dit lied leerde? Dwaze Ziel, toen de deuren geopend werden, had je de burcht samen met de ander binnen kunnen gaan, want Liefde kent geen *anderen* maar slechts de *Ene*. Dit is de bitterste van al mijn lessen'. En Liefde vervolgde: 'Zing je lied, bij iedere deur maar wees tevreden als de deur opengaat om *iemand* binnen te laten. Dan zul je een deel van mijn ware wezen zijn en kan ik voor altijd in de tempel van je meest innerlijke wezen verblijven en zal door *jou* heen het lied van het geheim van mijn wezen zingen.'

De Ziel stond op met stralende ogen en een dapper gemoed, want uiteindelijk had ze de les van Liefde geleerd. En binnen elke deur klonk zegevierend haar zang:

"Van één bloed en uit één bron zijn we samen op weg naar hetzelfde doel".

Ik denk dat dit lied van liefde de eerste les is die we allen moeten leren als we ware wereldburgers willen worden.

Vertaling: Corrie Blaak
Uit: *The Theosophist*, mei 2001

Al het bestaande is het Zelf.
Onderscheid bestaat niet.
Hoe zou ik kunnen zeggen:
'Het bestaat of het bestaat niet?'
Ik ben vervuld van verwondering.

Avadhuta Gita, Hoofdstuk I, vers 1.4